אבן העזר סכ הלכות גיפין

זם בביאורו: (ב) גזל נייר. וה"ה גזל דיו ואם גזל ענובין ממנו יכל שהאשה רוצה בגט שלא תענין השלה היא: גט אפיי אחר יאוש אינה מגורשת ועי"ב. והא יעיין ה"מ ס"ק אי שכתב דאין הסופר צריך להקנוק דכשר בגזל נייר משום דהוי שינוי שאינו הוזר שאף אם דשלוחו כמותו וכוי. ולפענ"ד נראה דהא ודאי ליתא ימחקנו אין שמו עליו שיהיה נקרא נייר מחוק [ב"ש] דלא מלינו שיהיה שלוחו כמוחו רק לשנין מעשה שמה שעליו למשות מעשה של ולפייז אם גזל דבר שיכול

לסזדייף וכתב גע עליו ב (3) [ב] גול נייר [ג] וכתב בו גש כשר אפילו קודם סשלית חשוב כמעשם דידים יאוש. הגיה אבל [ד] גזל גט כגון שכתב לו הסופר גט אבל בגט שהקפידה תורה פסול כיון שיכול למוחקו [ה] וגזלו ממנו [ו] ולא פרע לו וגירש בו לא הוי מגורשת: שאין סגט גט רק כשנכתב 63 בדבר שכוא של בעל ואפילו

אין הדבר של ממון כלל כגון על איסורא הנאה רק שיסיי של בעל סיכן מצאנו זם שדבר שסוא של סשליח יהים כאלו הוא של בעל הא ודאי ליתא והא דמהכי בקידושין דשם גילה רחמנא שסיא יכולה להקנות עלמה בעד ממון במקבלת ואפיי הבעל אינו חסר ונלמד מעבד כנעני כמבואר בקידושין משא"כ כאן דלא שייך בגט לומר שמקנית למבואר בקידושין משא"כ כאן דנה שייך בגט נומר שמקנים בריפשט עלמה בגט שמקבלת אף שהוא של אחרים דלאו בדידה שק קיימא לאקנויי ועוד דגט לא בעיק דבר של ממון כלל פרע שכר הסופר בלא הקנאה להבעל אינה מגורשת: דהא על איסורי הנאה כשר רק שהקפידה רחמנא שיה" חשל בעל ושל שליח לא סוי כשל בעל: [ב] גזל נייר. עח"מ ס"ק די הטעם דהוי שינוי שאינו הוזר דאף אם

הוי שינוי. * ואם היי מדובר עם הסופר שיתן לו חיכף מזומן ולא פרע לו סוי סגט גזל ואינה מגורשת אבל אם לקחו לסקלף בסקפה ולא פרע לו מנורשת ואי עייל ונפיק אזוזי ביומי דאוקמי לפרטון נתבטל סמקה ואינה מגורשת לכן לא תינשא לבעל עד שיעבור זמן הפרעון ואם הקלף של סבעל רק שלא פרע לו שכר ססופר מגורשת ומ"מ לריך עיון אבל אם לא פרע למעדים בעד חתיתתן מנורסת וע"ב. * וכן אם אבי סבעל או אבי סאסה וחשתו

ושיחזור כבראשונה

ימחקנו נייר מחוק מיקרי וכו׳ ואף דסנייר חלק שבין שיעה לשיעה לא יהיה נקרא נייר מחוק מ"מ בעל הוא לגבי גוף סנייר וסכל נקרא נייר מחוק. ולפ"ז נראס דאס נשאר חלק קלף גדול שלא נכחב עליו גע שלא נחבעל להגע ולא קנה ליה הגזלן פסול למאן דפוסל מחוסר קצילה בתלוש בסיי קכ"ד דאף שהיה מעיקרא קלף גדול וכשיקנה סמקלת הקלף נשאר המוחר קלה קטו לא הוי שינוי כמביאר בחו"מ סיי ש"ס ס"ק וי"ו: [ג] וכחב בו גע כשר עב"ם סיק ג' דס"ה אם נזל סדיו וכו׳ ואף דקיי"ל בב"ק דף ק"א ובחו"מ סי׳ שס"ג דדוקא גזל סימנין ודקינסו וחרינסו סיי שינוי אבל גזל סימנין שרוין ולבע בסן לא סוי שינוי וגזל דיו וכתב אותיות נסי דבשעם שסוא גע סוי שינוי דמש קרא דיי ועכשיו גע מיימ שינוי סחותר סוא בסרי אם ימחקנו לא יסיי חשוב שינוי במס שסשחיר סנייר ונקרא נייר מחוק דסא דמי ממש לגזל סימנין והשחיר בו מ"מ נראס דסכא ודאי סוי שינוי דאס ימהקנו סוי סיזק ניכר לסדיו וכל שסוא סיזק ניכר סוי שינוי כמ"ש סתוסי בגישין דף נייג בד"ה גזלן סוא: [ד] גזל גע. טג"פ שהקשה דאם הוא אחר ואוש למה לא חהיה מגורשת דהאשה הנחה הגע ביאוש וש"ר כמו בקידשה בגזל אחר יהוש כמבואר בסיי כ"ח בב"ש דמקודשת ט"ש שהאריך. ואישחמיט ליה מ"ש הר"ן בפ"ב דקידושין גבי מכרן וקידם בדמיסן המקודשת שכתב דאף דסדמים אסורים לסמקדם לדטת רש"י וא"כ לא נתן לם מידי מדידים מימ כיון שהסנאם בא ליז מחמתו מקודשת כמו בקידשה בגזל אחר יאוש מטעם שהאשה קנתה ואף שהמקדש לא יהיב לם מידי מדידיי מימ כיון שססנאם בא לה מחמתו מקודשת איכ לא דמי כלל קידושין לגירושין דבקידושין כל שבאם לם הנאם שבום הנאם זו בכסף מקנה טומה בעד הנאה זו משא"ב בגע דלאו מעעם כסף מתנרשת דהא אפינו סגע וכחב על איסורי הנאם מגורשת רק שרחמנא הקפידה שהגע יהיה על נייר של בעל וכיון דבגזל אחר יהוש אין סניור של בעל אינה מנורשת ועיין במשנה לחלך פייה מהי איהות וליש: [ה] וגזלו ממנו. עחיית וביש החילתו דבלקחו בתיומן וחינו פירע סגט בזל וחינם תנורשת ובלקחו בסקפם וחינו פורע לח סוי סגט גזל ש"ם. ימום ראי למס שהבאחי בספרי נחיבות משפט סימן ק"ז דבלוקה במזומן וכשמשך אינו נותן המטוח דהמקח בטל לנמתי מף שלה התנה בחירת תנאי ועיש שסבאתי דברי מחנה אפרים בכחב בהדיי כן. ועוד בראם דאפילו לקחו הקלף בהקפם וקבע זמן לפרטון דלה תושה עד ישבור סזמן דה ישרע לו ויסים סבוטר שייל ונפיק הזוזי יצבעל המקח למפרט כמבואר רח"מ כמי קייל ויסים הכנים ממזרים ובקלף אינו מוטיל מף אם מרצה האבה ליחן המשות בעצמה דפת קלף שלם לא אקני ליה רבק ומחו"מ שכתה לרמות למכר איפורי הנאה ובוי בוותרי למים הביש מה סיק כיע כיון דדרך מניים כא לידו וכו וסיינ דכויחיו: [וֹן ולא פרע לו. ואם נמן סבעל סקלף וסדיו רה במול לכסופר פכר בתיכם כתה מנים דחלים בסה אי אומן קולם בסבה כלי או לה עיין שם יחיםחמיטהיי -ברי החשביה מביק דף לייו ובי בת דאמר סמס בלמר סימנין דרשים דובע לגר ידים סוא ושקיל חיל ואיל מיש

י שכר סנייר לבעל סובים ם בעד הקכות: ה זסופר סכלף לכתוב ל פייי יסקנין י ליתן ול וכן מח"כ קודם ז ג"כ משל ונתרלו 215 1 כולכ נהבעל ברח"ם שכרך

יתו לו

לין פי כ מיכ דשאני סכת המנח חמת חפשר אפשר הבעל סבעל. כתינה הקנה ביכיו בעד ביה' נפקח ול על אחר י לוין

יו כל